

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Slovenskej republiky**, za ktorú koná Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 14, proti povinnému **M. Z.**, bývajúcemu v P., **pre vymoženie 331,94 Eur (10 000,-- Sk)**, vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 23 Er 1993/2008, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2009 sp. zn. 18 CoE 254/2009, takto

r o z h o d o l :

Mimoriadne dovolanie **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV na základe žiadosti súdneho exekútora vydal 13. marca 2007 poverenie č.k. 37 Er 11176/2006-5 na vymoženie sumy 10 000,-- Sk a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora Bc. V. U.. Súdny exekútor prípisom z 31. decembra 2007 podal na Okresný súd Bratislava IV podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu preklúzie.

Okresný súd Malacky uznesením z 10. apríla 2009 č.k. 23 Er 1993/2008-13 zastavil exekúciu podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a zároveň oprávnenú zaviazal zaplatiť súdnemu exekútorovi trov exekúcie vo výške 226,87 Eur (6 835,-- Sk) do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Zastavenie exekúcie odôvodnil uplynutím trojročnej lehoty v zmysle § 88 (správne § 88 ods. 1) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinnom v čase rozhodovania (podľa ktorého rozhodnutie o priestupkoch, o nároku na náhradu škody a o náhrade trov konania možno vykonať do troch rokov od uplynutia lehoty určenej na ich zaplatenie). O trovách exekúcie rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, s poukazom na §§ 14, 15, 22 vyhlášky

Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu v časti o trovách exekúcie podala odvolanie oprávnená, o ktorom Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozhodol tak, že ho uznesením z 29. júna 2009 sp. zn. 18 CoE 254/2009 ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení uznesenia uviedol, že k zastaveniu exekúcie došlo pre preklúziu práva, ku ktorej nedošlo zavinením povinného. Súd prvého stupňa preto rozhodol správne, ak oprávnenej uložil nahradiť trovy súdneho exekútora.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na podnet Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave mimoriadnym dovolaním napadol uvedené uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2009 sp. zn. 18 CoE 254/2009 ako i uznesenie Okresného súdu Malacky z 10. apríla 2009 č.k. 23 Er 1993/2008-13 vo výroku o trovách konania. Navrhol obe rozhodnutia v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Mimoriadne dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci oboma súdmi. Uviedol, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný včas (pred uplynutím trojročnej prekluzívnej lehoty), preto neboli splnené podmienky pre uloženie povinnosti oprávnenej na úhradu trov exekúcie. Oprávnená nemohla postup súdu ani súdneho exekútora ovplyvniť, ani dĺžku trvania tohto postupu a súd bol povinný exekúciu zastaviť aj z úradnej moci. Okrem toho uviedol, že konanie pred oboma súdmi bolo postihnuté inou vadou spočívajúcou v tom, že odvolací súd i súd prvého stupňa považovali za oprávneného Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, hoci toto sa oprávneným procesne nikdy nestalo, keď v konaní vystupovalo len ako orgán konajúci v mene oprávnenej Slovenskej republiky.

Oprávnená ani povinný nevyužili svoje právo a na výzvu súdu sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu orgánu konajúceho v mene oprávnenej (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné.

Súd konajúci o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora musí v každej veci posúdiť, či zákonom ustanovené podmienky na jeho podanie boli splnené. Pritom je aj viazaný dôvodmi uvedenými v mimoriadnom dovolaní.

Ustanovenie § 243e ods. 1 O.s.p. vymedzuje (nad rámec podmienok konania v prvom stupni, odvolacieho konania a tiež konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch podávaných účastníkmi konania) ďalšie tri podmienky konania, splnenie ktorých zákon vyžaduje práve v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Prvou z týchto podmienok je okolnosť porušenia zákona právoplatným rozhodnutím súdu, druhou požiadavka na ochranu práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a treťou nemožnosť dosiahnutia ochrany inými právnymi prostriedkami. Pretože všetky uvedené podmienky konania o mimoriadnom dovolaní musia byť splnené súčasne, nedostatok ktorejkoľvek z nich bráni vecnému prejednaniu mimoriadneho dovolania.

Mimoriadne dovolanie ako opravný prostriedok smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu. Uznesenie, ktoré sa doručuje účastníkom konania (§ 168 ods. 2 O.s.p.; § 58 ods. 3 Exekučného poriadku), je právoplatné márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania a v prípade, že odvolanie nie je prípustné, dorúčením uznesenia. Riadne doručenie uznesenia účastníkovi konania je základnou podmienkou pre to, aby mohlo nadobudnúť právoplatnosť.

Zo súdneho spisu vedeného vo veci, Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že nedošlo k riadnemu doručeniu napadnutého uznesenia povinnému. Uznesenie doručované povinnému sa súdu vrátilo s vyznačeným dôvodom „zásielku neprevzal v odbernej lehote“.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p., ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Z predmetnej zásielky vrátenej súdu pritom vyplýva, že pri jej doručovaní doručovateľ nedodržel hore uvedený postup. Z údajov vyznačených na doručení je totiž zrejmé, že doručovateľ „X.“ zásielku uložil na pošte bez toho, že by takýmto uloženiu predchádzal

akýkoľvek pokus o jej doručenie. Súd neskúmal ďalšie možnosti doručovania písomnosti tomuto účastníkovi konania, vady doručovania neodstránil a na základe vyžiadania z dôvodu podnetu na podanie mimoriadneho dovolania predložil spis Okresnej prokuratúre Malacky. Najvyšší súd na tomto mieste len poznamenáva, že rovnakým postupom bolo povinnému doručované aj prvostupňové uznesenie, o ktorom na základe podaného odvolania rozhodoval odvolací súd.

Len uznesenie riadne doručené do vlastných rúk účastníkovi konania (por. § 47 ods. 1 O.s.p.), respektíve jeho zástupcovi s plnou mocou pre celé konanie, môže nadobudnúť právoplatnosť (§ 158 ods. 2 a § 159 ods. 2 O.s.p.). Pre riadne doručenie uznesenia určeného do vlastných rúk sa vyžaduje, aby bol adresovaný účastníkovi konania a doručovaný na adresu jeho bydliska, t.j. miesta, kde sa trvalo alebo pravidelne zdržiava v takom rozsahu, že môže zásielku prevziať buď pri prvom alebo opakovanom pokuse o doručenie, prípadne bude mať reálnu možnosť zásielku vyzdvihnúť počas doby jej uloženia na pošte.

Keďže nebol doručovateľom dodržaný postup pri doručovaní zásielky, nedošlo k jej riadnemu doručeniu ani na základe fikcie doručenia (§ 47ods. 2 O.s.p.). Nie je teda naplnená materiálna podmienka právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

Keďže existencia právoplatného rozhodnutia je jednou z požiadaviek pre prípustnosť mimoriadneho dovolania (§ 243e ods. 1 O.s.p.), dovolací súd je nielen oprávnený, ale dokonca povinný skúmať, či boli splnené všetky jej podmienky.

S ohľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné a z tohto dôvodu ho odmietol (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože povinnému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovky nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 22. septembra 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová